

Požadavky na zpracování soudního sporu (rozepsané zadání)

1. Do 1. 3. 2018 se přes balíky témat **přihlásíte** k termínu (a tím tématu) cvičení. Na každém cvičení budou prezentovat 4 skupiny. Vedle toho se individuálně přihlásíte k diskuzi na jiném cvičení, než na kterém bude vaše skupina prezentovat.
2. Za každou skupinu najdete a přečtete **rozhodnutí soudu** k jednomu ze zákonů, **ke kterému jste přihlášení** pro prezentaci v balíku témat. Nesmí se jednat o rozhodnutí zpracované v rámci dále uvedených příkladů. Souvislost k danému zákonu musí být v podstatě sporu, ne jen dílčí.
3. Každá skupina si **zarezeruje** spor ve [sdíleném dokumentu](#), spory se nesmí opakovat. Pro kontrolu myslíte na to, že spor mohl být rezervován i k jinému cvičení (relevantní k více tématům). Která skupina si spor ve sdílené tabulce dříve zarezeruje, má přednost při zpracování.
4. Dohleďte si **právní předpisy**, na které se odkazuje a přečtete si (minimálně) použité části těchto zákonů.
5. Napište **výhradně vlastními slovy** (tj. žádné přímé citace, pouze parafráze, které jsou náležitě označeny), o co ve sporu šlo a jak to dopadlo.
 - Není nutné popisovat všechny peripetie, důležitá je **podstata sporu, argumenty obou stran a zdůvodněný výsledek**.
 - Snažte se o vlastní interpretaci, ale s opřením se o použité právní dokumenty.
 - Rozdělení práce ve skupině je čistě na vás, pokud někdo z registrovaných na textu nepracoval, napište mi to, tuto povinnost v předmětu tím nebude mít splněnou.
6. Na konec úkolu napište **použité zdroje ve správné formě** (u právních dokumentů ne ISO 690, ale [legislativní pravidla vlády](#)). Vzhledem k výše uvedenému bude mezi zdroji **minimálně 1 rozhodnutí soudu a 1 zákon** (pozor na správné **znění**), ale pokud jste použili i další zdroje, tak je samozřejmě také uvedete (ve správné formě).
7. Text vložte do **odevzdávací** nejpozději **v neděli před cvičením**, kde bude prezentován.
8. Spor **prezentujete** v termínu, na který jste se přihlásili, ať už textové zpracování přijmu, nebo si vyžádám opravu. Každému sporu bude věnováno 5 minut na prezentaci (shrnutí podstaty sporu a výsledku) a 15 min. na diskuzi. V rámci prezentace si skupina zvolí prezentujícího, může mít u sebe poklady, ale nesmí je číst (jen pro připomenutí dílčích faktů). Prezentující se do diskuze může, ale nemusí zapojit. Kdo neprezentoval, musí diskutovat, v případě, že se některý člen skupiny do diskuze nezapojí, nebude mu uznán úkol za splněný.
9. Otázky k diskuzi jsou pokládány spolužáky, kteří se přihlásili k diskuzi na daný termín. Diskutující je povinen si před cvičením přečíst souhrny všech sporů, které budou v daný termín diskutovány (odevzdávací). Každý diskutující pokládá každé prezentující skupině dotazy **nad rámec textu** (hlubší analýza, pochopení, nepočítá se jako aktivita dotaz na to, co je v textu uvedeno, pokud nejde o vysvětlení, jak to bylo myšleno). Doporučuji připravit si více otázek do rezervy, kdyby připravenou otázku položil někdo jiný.
10. Přítomní nezapojení mohou na konci dát **hlas** dle nich nejpřínosnějšímu, tři s nejvíce dostanou body do testu (2 – 1 – 0,5) – nepodceňujte hodnotu!
11. **Oprava** písemného zpracování soudního sporu již probíhá nezávisle na prezentaci, budete na ni mít **7 dní od dne**, kdy jsem vám poslala vyjádření. Každý má **jednu** možnost písemné opravy na základě zpětné vazby, je možné konzultovat řešení e-mailem.

12. Pokud oprava stále není v pořádku, do konce výuky je nutné se domluvit na termín **osobní konzultace**, kde si vysvětlíme, jaké má být řešení, jehož pochopení již na schůzce nebo v nejbližších dnech po ní prokážete finálním zpracováním textu.
13. **Níže uvedené příklady** byly vypracovány při mírně odlišném zadání (individuálně). S ohledem na skupinové zpracování očekávám delší rozsah (přibližně 3 strany), kratší i delší zpracování je možné, pokud je to vhodné s ohledem na obsah sporu.

Příklady zpracování

Autor: Lenka Malá

Žalobce: Mgr. T. N.

Žalovaný: Ministerstvo vnitra

Spor: Právo na informace: poskytnutí jmenného seznamu osob, kterým bylo mimořádně uděleno státní občanství České republiky

Právní spisy: zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů; předpis č. 2/1993 Listina základních práv a svobod

Časové kontinuum sporu: 7. 5. 2012 (datum žádosti žalobce na požadovaný seznam)

26. 7. 2012 (rozsudek ministra vnitra)

16. 4. 2014 (rozsudek Městského soudu v Praze)

13. 8. 2014 (rozsudek Nejvyššího správního soudu)

Spor započal, když Mgr. T. N. zažádal Ministerstvo vnitra o jmenný seznam osob, kterým bylo uděleno státní občanství v letech 2010, 2011 a 2012. Jednalo se o osoby, jež získaly české státní občanství s udělením výjimky, z důvodu významného přínosu pro Českou republiku zejména v oblasti vědecké, společenské, kulturní či sportovní. Žalobce Mgr. T. N. se opíral se o zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalované Ministerstvo vnitra odmítlo vyhovět této žádosti s odůvodněním, že tyto informace jednak nemá k dispozici a jednak se jedná o citlivé osobní údaje (zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů). Žalobce tedy podal rozklad¹, který ovšem zamítl ministr vnitra², opět s odůvodněním, že se jedná o citlivé osobní údaje. Žalobce Mgr. T. N. podal další žalobu, tentokrát tedy proti rozhodnutí ministra vnitra, kterou však záhy zamítl Městský soud v Praze. Tato celá situace se dostala až k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Předmětem sporu byla otázka, zda je povinností Ministerstva vnitra poskytnout žalobci požadovanou informaci. Nejvyšší správní soud rozhodl, že požadované informace obsahují osobní údaje (jména a příjmení), neobsahují však citlivé osobní údaje, tzn. informace nevypovídají o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politickém přesvědčení apod. Poté se soud zabýval kolizí práva na informace a práva na ochranu osobních údajů. Bylo nutno rozhodnout, které právo z těchto dvou převyšuje, zda převažuje právem chráněný zájem žalobce na poskytnutí informace nebo právo na soukromí subjektů údajů. Nejvyšší správní soud v Brně uzavírá spor s rozhodnutím, že poskytnutí požadované informace není v rozporu se zákonem na ochranu osobních údajů. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že kasační stížnost žalobce byla důvodná, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze a zrušil i rozhodnutí ministra vnitra, vrátil žalovanému spor k dalšímu řízení (je však vázán názorem Nejvyššího správního soudu) a rozhodl, že žalovaný musí zaplatit žalobci náklady na řízení ve výši 8 000 Kč (3 000 Kč za žalobu, 5 000 Kč za kasační stížnost).

Zdroje

- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně sp. zn. 1 As 78/2014 – 41, ze dne 13.8.2014, (online). Dostupné z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2014/0078_1As__140_20140821150638_prevedeno.pdf
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (online). Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-106>

¹ Rozklad = opravný prostředek proti rozhodnutí instancí prvního stupně.

² Tehdejší ministr vnitra: Jan Kubice

- Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 64/2014 Sb (online) Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-101>
- Předpis č. 2/1993 Listina základních práv a svobod, ve znění novely č. 162/1998 Sb. (online) Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-2>

Autor: Pavel Šáda

Spisová značka: 3 As 124/2013 - 34

Žalobce: 3 D production, s.r.o.

Žalovaný: Úřad pro ochranu osobních údajů

Žalobce (dále také „stěžovatel“) má na svých nemovitostech (v ulicích Michnovka a Hlubočepská, Praha 5) umístěný kamerový systém monitorující pohyb, který žalovaný podrobil kontrole (ve dnech od 30. 3. 2011 do 17. 2. 2012), se zaměřením na dodržování povinností plynoucích ze zákona o ochraně osobních údajů³. Výsledkem kontroly byl kontrolní protokol (ze dne 15. 3. 2012, dále jen „protokol“), ve kterém byla žalobci uložena opatření k nápravě. Žalobce s uloženými opatřeními nesouhlasil a tak podal námitky proti kontrolnímu protokolu, které však byly zamítnuty předsedou žalovaného. S tím žalobce nesouhlasil a podal žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „Městský soud“). Městský soud opatření shledal v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb.⁴ a dne 12. 11. 2013 označil žalobu jako nedůvodnou. Žalobce následně podal kasační stížnost k Nejvyšším správnímu soudu s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) a b)⁵.

Argumentace stěžovatele

Stěžovatel svojí argumentaci staví na tom, že v období mezi kontrolou a vyhotovením protokolu záznam z monitorování přestal ukládat a zpracovávat (prováděl pouze on-line pozorování), tudíž už neprovádí zpracování osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb.⁶ a uložená opatření neberou ohled na aktuální stav. Zároveň se vůči soudu rozchází v interpretaci termínu „*neprovádět monitorování veřejných prostor*“ a tvrdí, že mu toto bylo uloženo nad rámec pravomocí žalovaného. Na uložení povinnosti omezit a zastínit záběr kamer tak, aby nezabírala veřejná prostranství, opět uvádí, že záznam už v době zpracování protokolu nebyl ukládán a dále zpracováván. Tím samým také argumentuje na výtku ohledně splnění

³ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění účinném od 1. 1. 2011. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].

⁴ tamtéž

⁵ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném od 1. 1. 2013. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].

⁶ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění účinném od 1. 1. 2011. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].

informační a oznamovací povinnosti u několika kamer podle § 16 a § 11⁷. Dle svého tvrzení v době, kdy záznam ještě ukládal, byli všichni dostatečně informováni pomocí informačních tabulí a písemně. Dalším bodem je sporný úsek vozovky, která je žalovaným označena jako veřejná, nicméně stěžovatel uvádí, že se jedná o pozemek v jeho vlastnictví.

Argumentace žalovaného

Žalovaný se víceméně ztotožňuje se závěry uvedenými v rozsudku Městského soudu a nesouhlasí s argumenty stěžovatele. Hlavní výtkou je, že stěžovatel nepodal námitku proti protokolu, že již neprovádí zpracování osobních údajů. Zároveň, že na informačních cedulích byly uvedené neúplné údaje, které jsou upraveny v ustanovení § 11 odst. 1 a 2⁸. Co se týče termínu „*neprovádět monitorování*“, se žalovaný ztotožňuje s interpretací Městského soudu, že monitorování zahrnuje i ukládání záznamu z kamer. Ohledně sporného pozemku, žalovaný argumentuje tím, že i kdyby pozemek patřil stěžovateli, tak komunikace je užívána jako přístupová cesta (veřejná komunikace) a proto nemohou důvody pro ochranu práv stěžovatele převážit nad právem na ochranu soukromí osob, které tuto cestu využívají.

Výsledek sporu

Ačkoliv stěžovatel v argumentaci tvrdí, že záběry z kamer už nejsou ukládány a zpracovávány, není s to toto své tvrzení nějak podložit. Stěžovatel tuto námitku nepoužil, ani když měl možnost námitku sdělit při tvorbě protokolu, a ani v následné žalobě, poprvé ji uvedl v ústním jednání u Městského soudu. Soud je toho názoru, že zpracování osobních údajů dále trvalo minimálně v době podání žaloby a mohlo být ukončeno nejdříve v návaznosti na vznik protokolu. V případě pojmu „*monitorování*“ se Nejvyšší správní soud shoduje s interpretací Městského soudu v tom, že monitorování je zároveň i ukládání a zpracovávání údajů z kamery. V otázce sporné komunikace soud uvádí, že přestože pozemek je v osobním vlastnictví stěžovatele, povaha komunikace je veřejná a tudíž je třeba chránit především soukromí uživatelů komunikace. Co se týče informační povinnosti stanovené v ustanovení § 11⁹, pak tato byla dodržena jen z části, neboť některé povinné náležitosti stanovené v ustanovení § 11 odst. 1)¹⁰ zcela chyběly (např. způsob ukládání s osobními údaji, právo na přístup k osobním údajům atd.). Nejvyšší správní soud se víceméně ztotožnil s hodnocením a se závěry Městského soudu v napadeném rozsudku, a proto byla kasační stížnost shledána nedůvodnou a zamítnuta.¹¹

⁷ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění účinném od 1. 1. 2011. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].

⁸ tamtéž

⁹ tamtéž

¹⁰ tamtéž

¹¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 3 As 124/2013 – 34. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12]. ASPI: JUD260574CZ.

Zdroje

- *Stanovisko č. 1/2006 - Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů*. In: *UOOU.cz*. Praha: Úřad pro ochranu osobních údajů, 2006. Dostupné také z: https://www.uoou.cz/files/stanovisko_2006_1.pdf
- Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění účinném od 1. 1. 2011. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].
- Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném od 1. 1. 2013. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12].
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 3 As 124/2013 – 34. In: *ASPI* [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2015-03-12]. ASPI: JUD260574CZ.

Příklad praktické části písemné zkoušky

V tomto materiálu můžete vidět ukázkou toho, jak by měla být zpracována praktická (aplikační) část písemné zkoušky. Pro ilustraci jsem využila případ, který ještě nebyl řešen nikým v rámci povinnosti prezentace na cvičení. **TENTO PŘÍPAD JIŽ NENÍ MOŽNÉ NA CVIČENÍ ŘEŠIT.**

Zadání

Z hlediska současného znění zákonů posuďte, zda bylo vše v pořádku, jaké zákony mohly být v souvislosti s tímto případem jmenovány a jak se jejich klíčové části ve vztahu k tomuto případu vyjadřují (tj. proč to je nebo není dle zákona v pořádku).

Spor K. m. P. vs. ÚOOÚ – Knihovna shromažďovala o svých dětských uživateliích osobní údaje, mezi nimiž bylo také rodné číslo a údaje o škole, včetně třídy, což bylo zdůvodněno potřebou informací pro případné vymáhání škody při poškození majetku, resp. nevrácení půjčených knih s pomocí školy, aby byla jejich snaha úspěšnější a majetek ČR byl tedy lépe zachován.

Řešení ideální

1. **Podle rozsudku** Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10. 2003 je zpracování rodného čísla v pořádku, ale zpracování údajů o škole je neodpovídá principu proporcionality, proto z hlediska zákona není v pořádku.
2. Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně *osobních údajů*, v *platném znění*
Zákon č. 219/2000 Sb., o *majetku České republiky* a jejím vystupování v právních vztazích, v *platném znění*
Zákon č. 40/1964 Sb., *občanský zákoník*, v *platném znění*
Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, v *platném znění*
3. Vysvětlení aplikace zákonné úpravy:

Oproti stanovisku Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2002: Zpracování osobních údajů v souvislosti s činností knihovny, byť v revidované verzi z roku 2009, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2003 vyjádřil názor, že **rodné číslo** může být knihovnou zpracováváno. Rodné číslo díky specifičnosti a zásadnosti z hlediska využití v kontaktu se státem má zvláštní úpravu v zákoně č. 133/2000 Sb., která zohledňuje nutnost tento údaj zvláště chránit. Úřad pro ochranu osobních údajů ve sporu zopakoval svůj názor, že právě s ohledem na zvláštní úpravu knihovna nemůže rodné číslo shromažďovat, může pracovat jen se jménem, příjmením, datem narození a adresou, protože to k identifikaci stačí. Rodné číslo podle něj může knihovna shromažďovat se souhlasem zákazníka a s tím, že tento bude informován o dobrovolnosti poskytnutí tohoto údaje. Proti tomu podle Nejvyššího správního soudu knihovna má možnost rodné číslo shromažďovat, protože oproti ostatním údajům je neměnné, takže v případě problému jen ono může opravdu vést k přiřazení případného právního problému ke správné osobě, např. vymáhání knih či náhrady škody při jejich nevrácení.

Rodné číslo je tedy podle zde řešeného rozhodnutí možné shromažďovat knihovnou, spadá ještě do minima osobních údajů nezbytných pro účel daný v souvislosti s realizací služeb knihovny. Něco jiného je ale druhý typ informací, ke kterým se Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku vyjadřoval. Knihovna argumentovala, že potřebuje u dětí **údaje o škole**, včetně třídy, s ohledem na ochranu majetku, protože pouze kontaktem přes školu je úspěšné vymáhání pohledávek k žákům. Soud ale dospěl k názoru, že knihovna si tímto jen usnadňuje práci, ale z hlediska zákona pro to není odůvodnění, proto shromažďovat tyto údaje s dodržáním zákona o ochraně osobních údajů nesmí.

Řešení minimální

1. Zpracování rodného čísla je v pořádku (jednoznačná identifikace pro účel), ale zpracování údajů o škole ne (k identifikaci nepomůže a pro účel vymáhání škody nejsou nezbytné).
2. Zákon o ochraně *osobních údajů, v platném znění*
Zákon o *majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, v platném znění*
Občanský zákoník, v platném znění
Zákon o evidenci obyvatel, v platném znění
3. Vysvětlení aplikace zákonné úpravy:

Je diskutabilní, jestli **rodné číslo** může být evidováno, protože je **chráněno více než jiné osobní údaje** vzhledem k jeho využití, stabilitě (člověk má celý život stejné) a zneužitelnosti. To by jistě preferoval, kdo považuje ochranu soukromí za nejdůležitější, takže asi Úřad na ochranu osobních údajů. Na druhou stranu knihovna musí **chránit svůj majetek**, protože je to veřejný majetek a musí jednat jako řádný hospodář. A aby mohla vymáhat své finanční nároky na uživatelích, kteří jí udělali škodu, musí knihovna **jednoznačně** vědět a prokázat, **o koho jde**. Rodné číslo je stále stejné, takže vždy je ten člověk i po přestěhování dohledatelný a je po něm možné chtít náhradu. Při registraci uživatele je možné dostat i rodné číslo mezi ostatními údaji, registrací je dán **souhlas** s využitím pro stanovený **účel**, tedy i vymáhání náhrady škody.

Něco jiného je druhý typ informací. Knihovna si s **údaji o třídě a škole** může ulehčit vymáhání pohledávek, protože ve škole je dítě stále, do knihovny může přestat chodit, učitel asi má taky větší autoritu než knihovník, takže dítě k řešení spíš donutí. I bez těchto informací ale knihovna může po dětech škodu vymáhat, **není to tedy nutné pro účel**, jen pro usnadnění práce, což **nestačí** pro omezení soukromí dětí.